

ffjællandske Baneliniers betydelige og noget indviklede Trafik, og da man tillige har tænkt sig, at Statsbaneadministrationen mulig kunde ønske at ansætte en særlig Trafikinspektør, med en noget udvidet Myndighed, med Sæde i Aarhus, dels af Hensyn til denne Bys store Betydning som centralt Rundepunkt i den jydsk Trafik, og dels af Hensyn til eventuelle Standsninger i Forbindelsen over Vælteerne, navnlig Tshindringer, har man anset det for rigtigst at bibeholde det nuværende Antal, nemlig 8, Trafikinspektører.

Med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser om Pensioneringen kan Flertallet i alt væsentligt henholde sig til sine Udtalelser i høsfølgende, som Bilag optrykte Betænkning fra forrige Samling. Flertallet nærer fremdeles den Anskuelse, at en Forandring og Forbedring i Pensionsvilkaarene for de under anden og tredje Pensionssklasse hørende bør tilstræbes, saa snart nogle Aars Erfaring har givet tilstrækkelig Vejledning i saa Henseende. Ogsaa paa forskellige andre Omraader, Pensioneringen vedrørende, har Flertallet næret Betæneligheder ved Lovforslagets Bestemmelser; man finder saaledes blandt andet den Pension, som Indenrigsministeren i Genhold til Lovforslagets § 9 i kan tillægge en afstediget Funktionær, der er kommen saaledes til Stade under Udførelsen af sin Tjeneste, at han er bleven utjensidigt, aldeles uafhængende, navnlig for de under 2den og 3dje Pensionssklasse hørende, ligesom man finder det lidt haardt, at den Funktionær, som frivillig udtræder af Statsbanetjenesten, forinden han har tjent i 10 Aar, saa vel som den, der efter en længere Tjenestetid end 10 Aar udtræder af anden Grund end Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, skal helt miste det Tilskud, der er indbetalt af Driften paa hans Alderdomsforsørgelsekonto (jfr. Lovforsl. § 10, II., første Stykke). Naar man til Trods for disse og flere lignende Betæneligheder dog har undladt at stille Forslag til Forandring i de paagældende

Bestemmelser, er dette nærmest begrundet i Lovforslagets § 19 om Lovens Revision i 1897, idet der til den Tid vil foreligge nogen Erfaring til Vejledning ved Behandlingen af alle Spørgsmaal vedrørende en endelig Ordning af hele Pensionsvæsenet. Flertallet skal endnu kun henpege paa et enkelt Pensionsspørgsmaal, som Udvalgets Opmærksomhed er bleven henledt paa, nemlig Spørgsmaalet om Pensionsberegningen for de ansatte, som have været i Jærnbaneltjeneste en Aarrække forud for det Tidspunkt, de bleve underkastede de af Indenrigsministeriet under 10de Maj 1869 udsædte Bestemmelser om Alderdomsforsørgelse m. v. Da disse Funktionærer, hvis Antal formentlig kun er ringe, nu ere i en fremrykket Alder, uden Udsigt til at kunne forblive i Statsbanernes Tjeneste længe nok til at kunne erhverve Ret til fuld Pension i Genhold til den foreslaaede Ordning, vilde det for disse ældre Mænd være af stor Betydning, om der kunde aabnes dem en Udvej til at saa deres Tjenestetid forud for 1869 medregnet ved Pensionsberegningen. At de paagældende ikke have noget Retskrav i saa Henseende, er jo utvivlsomt, men man skønner dog ikke rettere, end at der her foreligger et Billighedskrav, naar behørigt Hensyn tages dels til disse Mænds lange Tjenestetid og dels til den Omstændighed, at Bidraget til Alderdomsforsørgelsestassen i Genhold til Bestemmelserne af 10de Maj 1869 faktisk er udredet af Statskassen, og der saaledes lige saa lidt er stet nogen virkelig Afkortning i Lønningen for de senere end 1869 ansatte som for hine, der vare i Jærnbanernes Tjeneste før det nævnte Aar. Man stiller dog intet Vædringsforslag desangaaende, men henstiller Sagen til Indenrigsministerens nærmere Undersøgelse og Overvejelse.

Angaaende Vædringsforslagets enkelte Paragraffer bemærkes:

§§ 1—5 omfatte Organisationsbestemmelserne, der saa vel i foranstaaende som særlig i Flertallets i Bilaget optrykte Betænk-